

РЕШЕНИЕ

№ 500/14.10.2019г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Монтана в съдебно заседание на единадесети октомври през две хиляди и деветнадесета година в състав :

Председател : ОГНЯН ЕВГЕНИЕВ

**Членове: СОНЯ КАМАРАШКА
РЕНИ ЦВЕТАНОВА**

при секретар Петя Видова
на прокурора Галя Александрова
Адм.дело №375/2019г. по описа на
Административен съд Монтана

и с участието
разгледа

Производството е по реда на чл.185 Административно процесуален кодекс (АПК) във вр. с чл.191 АПК

Образувано е по повод Протест на Прокурор в Окръжна Прокуратура Монтана, с който се иска да се бъдат отменена като незаконосъобразна разпоредбата на чл.7, ал.1 и ал.2, чл.34 и чл.42, изр. второ в частта относно „...или упълномощено от него лице..“ от Наредба за опазване на обществения ред, борба с бедствията, поддържане на чистотата, опазване на околната среда, комунално-битовата дейност и защита на имуществото на гражданите на територията на Община Якимово (Наредбата). В протеста се поддържа, че протестираните разпоредби от Наредбата противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което налага като незаконосъобразни да бъдат отменени, като се претендира и присъждане на разноски по делото.

Ответника не взема становище по протеста.

Представителят на Окръжна Прокурора дава заключение, че протеста е основателен и следва да бъде уважен изцяло при доводите изложени в него, като моли да се присъдят разноски в полза на Окръжна прокуратура Монтана.

Настоящият състав на Административен съд Монтана, като взе в предвид развитите доводи в протеста, доводите на страните, събраните по делото доказателства и приложимата нормативна уредба намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.186, ал.2 АПК, прокурора може да подава протест срещу подзаконов нормативен акт, а съгласно чл.187, ал.1 АПК подзаконовите нормативни актове могат да бъдат оспорвани без ограничение във времето, тоест протеста на Прокурор в Окръжна Прокуратура Монтана е процесуално допустима. Разгледан по същество е **ОСНОВАТЕЛЕН**.

Настоящата съдебна инстанция, въз основа на събраните доказателства, като взе предвид становищата на страните формира следните правни изводи по същество на спора:

Общият принцип, регламентиран в чл.15, ал.1 от ЗНА, предвижда, че всеки нормативен акт, трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен което означава, че съдебният контрол за законосъобразност на оспорените текстове на Наредбата, следва да обхване преценката дали регулираните с тях обществени отношения са в съответствие с нормативните актове от по-висока степен.

Основателно в протеста се поддържа, че разпоредбата на чл.7, ал.1 и ал.2 т.4 от Наредба противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което обуславя наличието на основание за отмяна му при следните доводи:

С разпоредбата на чл.7, ал.1 от Наредба се забранява посещението след 22,00 часа на малолетни и непълнолетни лица на нощни заведения, барове и т.н., където се сервира алкохол, освен в присъствието на родител, а с чл.7, ал.2 от Наредбата се задължават собствениците на заведения по предходната алинея и лицата, работещи в тях да не допускат посещение на малолетни и непълнолетни лица след 22,00 часа, когато не се придружават от родител. Така разписаните разпоредби се явяват в противоречие с разпоредбите на чл.8, ал.3 и ал.4 от Закон за закрила на детето, които регламентиран ред по който малолетни и непълнолетни лица посещават обществени места, съответно след 20,00 часа за малолетните и съответно след 22,00 часа за непълнолетните лица. Следва да се има предвид, че Закона за закрила на детето прави разграничение по отношение на възрастта на детето по смисъла на същия закон, като създава възможности по широк кръг от възможност за придружаването му от трети лица, които са ограничени с протестираните разпоредби на подзаконовия акт на органа на местното самоуправление.

Основателно в протеста се поддържа, че разпоредбата на чл.34 от Наредба противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което обуславя наличието на основание за отмяна му при следните доводи:

С разпоредбата на чл.34 от Наредбата е предвидено, че за провеждането на манифестации организаторите най-малко 5 дни преди започването ѝ, а в неотложни случаи – най-малко 2 дни, писмено уведомяват кмета на общината, като посочват организатора, целта, времето и маршрута на движение, както и предполагаемия брой участници. Така

разписаната разпоредба се явява в противоречие с разпоредбата на чл.11, ал.1 от Закона за събранията, митингите и манифестациите, където е предвидено, че организаторите на манифестация уведомяват писмено кмета на общината за целта, времето и пътя на движението на манифестацията най-малко 72 часа преди провеждането ѝ, а в неотложни случаи - най-малко два дни. С приетите от органа на местното самоуправление подзаконов нормативен акт е въведен по-дълъг от предвидения в закона срока, което налага да се приеме, че поддържаното в протеста противоречие е налице.

Основателно в протеста се поддържа, че разпоредбата на чл.42, изр. второ в частта относно „...или упълномощено от него лице.“ от Наредба противоречи на по-висок по степен нормативен акт, което обуславя наличието на основание за отмяна му при следните доводи:

С разпоредбата на чл.42, изр. второ в частта относно „...или упълномощено от него лице.“ от Наредбата е предвидено, че наказателните постановления се издават от кмета на община или упълномощено от него лице. Така разписаната разпоредба се явява в противоречие с разпоредбата на чл.22, ал.5 Закон за местното самоуправление и местната администрация, където е предвидено, че наказателните постановления се издават от кмета на общината или от негов заместник въз основа на акт, съставен от длъжностни лица, посочени в наредбата. В случая в противоречие със закона с подзаконовия акт е разширен кръга на лицата, които да бъдат овластени да издават наказателни постановления, което налага да се приеме, че протеста е основателен и в тази му част.

При този изход на делото и направеното искане от протестиращия прокурор за присъждане разноски по водене на съдебното производство и съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.1 АПК, ответникът, следва да бъде осъден да заплати в полза на Окръжна Прокуратура Монтана разноски по делото изразяващите се в разноски за платена държавна такса за публикуване на оспорването в Държавен вестник в размер на 20 (двадесет) лева.

Съобразно гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че протестираните разпоредби на чл.7, ал.1 и ал.2, чл.34 и чл.42, изр. второ в частта относно „...или упълномощено от него лице.“ от Наредба за опазване на обществения ред, борба с бедствията, поддържане на чистотата, опазване на околната среда, комунално-битовата дейност и защита на имуществото на гражданите на територията на Община Якимово са незаконосъобразни, което налага протеста да се уважи като основателен, предвид което на основание чл.193, ал.1 АПК и чл.143, ал.1 АПК Административен съд Монтана

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ разпоредбата на чл.7, ал.1 и ал.2, чл.34 и чл.42, изр. второ в частта относно „...или упълномощено от него лице..“ от Наредба за опазване на обществения ред, борба с бедствията, поддържане на чистотата, опазване на околната среда, комунално-битовата дейност и защита на имуществото на гражданите на територията на Община Якимово.

ОСЪЖАДА Общински съвет Якимово да заплати на Окръжна Прокуратура Монтана разноски по воденото съдебно производство в размер на 20 (двадесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дни срок от съобщаването му на страните.

Съгласно чл.194 АПК, след влизането му в сила, настоящето съдебно решение подлежи на обявяване по реда, по който е обявена Наредба за опазване на обществения ред, борба с бедствията, поддържане на чистотата, опазване на околната среда, комунално-битовата дейност и защита на имуществото на гражданите на територията на Община Якимово.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: